

[Aksel Larsen.]

Betænkningen, dels i Indlæggene her af Ordførerne for Venstre og de Konservative. Hvordan det er gaaet for sig i Udvalget, er jeg afskaaret fra at udtale mig om, men lidt Erfaring har jeg alligevel om det fra tidligere Tilfælde, hvor man her i Tinget løftede Sløret for, hvad der var sket i Udvalgene, og jeg forstaaer derfor udmærket godt det djævelske Smil, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller satte op, da han talte om, at det kunde være festligt at fortælle, hvad der sker i andre Udvalg, men han skulde ikke falde for Fristelsen. Det er jo nu engang saadan, at Udvalgsforhandlingerne er tabu, almindelige dødelige maa ikke kende dem, og jeg er altsaa afskaaret fra at gaa ind paa det Tema, som ellers, at dømme efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Optraeden, maa være meget interessant.

Jeg maa holde mig til det, der foreligger officielt, og der foreligger altsaa det officielt, at Venstre har to Grunde til ikke at ville være med til denne Lov eller til andre Hjælpeforanstaltninger for de arbejdsløse. Den første Grund er den, at Socialministeren tidligere har erklæret, at Socialreformen er et saa udmærket Lovkompleks, at alle Spørgsmaal praktisk talt er løst, naar den gennemføres. (*Socialministeren* [Steincke]: Naar har jeg erklæret det?). Der staar her i Betænkningen et Citat af Ministeren, som denne ikke har bestridt Rigtigheden af. Det er et

„Forsikringssystem, som ogsaa kunde bære under *ekstraordinære* Forhold“.

Nu forekommer det mig, at Argumentet er meget lidt værd, for selv om Ministeren har fremsat nok saa uoverlagte Bemærkninger, er det dog Synd at lade de arbejdsløse lide for det. Selv om Socialministeren har haft en Teori, der passer nok saa godt i Venstres Kram, kan det ikke nytte stadig at pukke paa den. Naar Kendsgerningerne nu engang har taget fejl og ikke har rettet sig efter Teorien, maa man tage Hensyn til disse Kendsgerninger og undersøge, ikke: hvad har Socialministeren sagt? — men: hvad er nødvendigt?

Men efter at være kommet med dette Argument, hvorved man paa Forhaand afviser hele Spørgsmaalet med en stille Henvisning til, at Socialministeren har sagt: Socialreformen er tilstrækkelig under ekstraordinære Forhold — kommer Venstre og siger: Desuden erklærer Dansk Arbejdsgiverforening, at der eksisterer ikke ekstraordinære Forhold, og derfor maa vi afvise Forslaget om at yde de arbejdsløse noget. Jeg begriber ikke, hvad det Argument skal

til. Naar Venstre staar paa det Standpunkt a priori, at under ekstraordinære Forhold er ekstraordinære Foranstaltninger ikke nødvendige — det siger Socialministeren —, hvad i al Verden kommer de saa bagefter for og søger at bevise, at der er ingen ekstraordinære Forhold overhovedet, det har Julius Madsen sagt? Naar man indlader sig paa den Form for Argumentation, tyder det paa, at Samvittigheden ikke har det videre godt, og det vil altsaa sige, at de ærede Medlemmer af Venstre begaar Grundlovsbrud, for de skal i Henhold til Grundloven handle efter deres Samvittighed.

Hvad har Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet sagt? De har sagt, med Underskrifter af Julius Madsen og Professor Karl Meyer, at Situationen formenes ikke at være ekstraordinær, eftersom

„Beskæftigelsen inden for Byernes Erhvervsliv i Øjeblikket er af en saadan Størrelse, at det næppe med nogen Rimelighed vil kunne forventes, at der normalt bliver en højere Beskæftigelsesgrad“.

Ja, uddybet udtrykker det Tvivl om, hvorvidt den er helt rigtig med Arbejdsløshedstatistikken, idet mangfoldige af de arbejdsløse formodentlig ikke er synderlig anvendelige i Produktionen i Dag af den ene eller den anden Aarsag. Det sidste er naturligvis helt forfejlet, men da det tjener de Herrens Interesse, forstaaer man, det bliver fremsat.

Naar Folk har gaaet arbejdsløse et halvt, et helt eller maaske halvandet Aar, maa det naturligvis indvirke paa saavel deres fysiske som moralske Evne til at udføre haardt og anstrengende Arbejde. Jeg har sagt det ved en anden Lejlighed her i Tinget, men jeg vil gentage det, at det er en Selvfølgelighed, men det er ikke noget at give sig til at angribe de Mennesker for, det maa man angribe det Samfund for, som er Skyld i, at Folk bliver saa længe arbejdsløse. Hvis man ønsker at forbedre Folks Anvendelighedsgrad i Produktionen, maa man give dem noget at bestille; naar man ikke vil det, har man ingen Ret til at komme med dette Argument. Og at man ikke vil det, det gentager jeg, har vi Socialministerens eget Ord for: selv i Folketinget er man rasende ligeglad med Beskæftigelses-spørgsmaalet.

Men saa det andet Spørgsmaal, om der er normal Beskæftigelse eller ikke normal Beskæftigelse. Hvis vi der skulde acceptere Arbejdsgiverforeningens og Industriraadets Synspunkt, vilde vi efterhaanden komme ud i det Uføre, at over Halvdelen af den arbejdsløse Befolkning i Danmark